

Zavod Nastjina Barka
Čagona 41
2236 Cerkevjak
Nastja in Miloš Židanik

PREDLOGI SPREMEMB PODROČNE ZAKONODAJE OZ. DRUGE REŠITVE, VKLJUČNO Z OKVIRNO OCENO FINANČNIH POSLEDIC, S PODROČJA ODNOSA DO PROSTOŽIVEČIH ŽIVALI

Problem: prepoved pomoči veterinarske službe lovnim živalim ter omejevanje veterinarske pomoči drugim prostoživečim živalim.

Posledice: veliko lovnih prostoživečih živali trpi v agoniji, ker jim veterinarji ne smejo pomagati ali pa so predmet uboja s strani lovcev, čeprav gre včasih za minorne poškodbe, ki bi jih lahko veterinarji oskrbeli brez večjih težav.

Posredne posledice: kriminaliziranje pomoči prostoživečim živalim določa socialne predstave glede našega odnosa do živali – te so popredmetene in olastninjene, brez pravice do svobodne volje glede gibanja, prehranjevanja in iskanja zatočišča. Tak odnos do živali človeka vzpodbuja, da se odreče naravnemu refleksu pomagati pomoči potrebnemu drugemu čutečemu bitju, kar v končni fazi vpliva tudi na medosebne odnose med ljudmi. Med ljudmi je vedno manj empatije, v odnosih z drugimi je vzpodbujano in normalizirano zasledovanje samo lastnih materialnih koristi.

Predlogi:

1. podeljevanje koncesij za oskrbo prostoživečih živali zainteresiranim veterinarjem. Trenutno je v celi Sloveniji samo en veterinar na Muti na Koroškem, ki ima takšno dovoljenje. Smiselno bi bilo omogočiti obstoj vsaj ene ambulante s koncesijo na regijo – sedaj veterinar na Koroškem pričakuje dostavljanje npr. ranjenih ježev iz cele Slovenije v njegovo ambulanto.
2. Dovoljenje veterinarjem, da pomagajo tudi lovnim živalim. Na ta način se bo spreminjal odnos družbe do živali v celoti. Za ta ukrep finančna sredstva ne bi bila potrebna – gre samo za dovoljenje opravljanja nudenja prve pomoči potrebnim živalim, k čemur so veterinarji zavezani z etičnim kodeksom, a hkrati v prekršku z zakonodajo. Bi bilo pa priporočljivo, da bi breme materialnih stroškov prve pomoči prevzela država, ki je glede na zakonodajo, lastnica vseh prostoživečih živali.
3. Dovoljenje zasebnim Zavodom in Društvom, da pomagajo pri oskrbi prostoživečih živali – po oskrbi pri veterinarju so potrebna Zavetišča do točke, ko so živali sposobne iz zdravstvenega stališča ponovne reintegracije v njihovo naravno okolje. Obstoječa Zavetišča že sedaj delujejo s pomočjo prostovoljnih prispevkov in tako to dovoljenje za državo ne bi predstavljalo nobenega stroška.
4. Organizacija Zavetišč za prostoživeče invalidne živali, ki jih ni možno vrniti v zunanje okolje – stanja po poškodbah (prometne nesreče, kmetijska mehanizacija, vandalizem). Če se prepusti skrb za tovrstne živali Zavodom in Društvom iz 3. alineje, posebni stroški niso potrebni, samo dovoljenje za delovanje. Dobrobit za ljudi bi v tem primeru bila ozaveščanje, da imajo tudi invalidne osebe pravico do življenja na tem svetu ter prostor na njem in možnost kvalitetnega življenja kljub telesnim omejitvam. Delovanja teh društev se promovirajo preko objav na socialnih omrežjih in srečne zgodbe rešenih živali spreminjajo socialne predstave glede našega odnosa do živali, pa tudi izboljšujejo samopodobo družbe, ki pomaga najšibkejšim.
5. Omejitev in večji nadzor lova prostoživečih živali ter spodbujanje alternativne zaščite domačih živali v kmetijstvu. Finančna sredstva in subvencije bi se lahko znotraj Ministrstva za

kmetijstvo namesto v spodbujanje pridelave in porabe mesa in mesnih izdelkov usmerjala v spodbujanje pridelave sadja in zelenjave.

6. Učinkovitejše povezovanje strokovnjakov in uporabnikov gozda s ciljem ohranitve gozda in biodiverzitete v njem – tako biologov, lovcev, naravovarstvenikov, zdravnikov, pedagogov, psihologov in gobarjev – vsaka posamezna skupina vidi svoje individualne interese, za širšo sliko je pomembno, da slišimo drug drugega. Gozd je prostor, ki omogoča življenje številnim bitjem in tudi človeku. Zato bi bilo dobro sprožiti Inicijativo za gozd. Sprva kot simpozij, kjer bi se različni deležniki, ki jim je cilj preživetje gozda in njegovih prebivalcev, srečali in pogovarjali. Pozneje kot Institut, ki bi omogočil raziskovanje gozda in njegovih pozitivnih učinkov na zdravje ter bi spodbujal širjenje področij z visoko stopnjo zaščite gozda in njegovih prebivalcev.
7. Kampanje za ozaveščanje ljudi glede pomoči ogroženim vrstam pa tudi drugim živalim. Ljudje načeloma radi pomagajo živalim, pomembno je, da vedo, kako postopati, da so živalim res v pomoč.